

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2020/2220

2020 m. gruodžio 23 d.

kuriuo nustatomos tam tikros pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl 2021 m. ir 2022 m. paramos iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) ir Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF), ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013, kiek tai susiję su 2021 m. ir 2022 m. ištekliais ir taikymu, ir Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kiek tai susiję su 2021 m. ir 2022 m. ištekliais ir tokios paramos skirstymu

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Komisijos pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) po 2020 m. buvo siekiama sukurti tvirtą Sąjungos sistemą, būtiną siekiant užtikrinti, kad BŽŪP išliktų bendra politika, kurioje būtų užtikrintos vienodos sąlygos, kartu valstybėms narėms taip pat suteikiant didesnę atsakomybę už tai, kaip jos pasiekia nustatytus tikslus ir galutines reikšmes. Todėl valstybės narės turi parengti BŽŪP strateginius planus ir juos įgyvendinti po to, kai juos patvirtins Komisija;
- (2) teisėkūros procedūra dėl Komisijos pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl BŽŪP po 2020 m. nebuvo užbaigta pakankamai anksti, kad valstybės narės ir Komisija galėtų parengti visus elementus, kurie yra būtini siekiant naująją teisinę sistemą ir BŽŪP strateginius planus taikyti nuo 2021 m. sausio 1 d., kaip iš pradžių siūlė Komisija. Toks vėlavimas nulėmė netikrumą ir riziką ūkininkams Sąjungoje ir visam Sąjungos žemės ūkio sektoriui. Siekiant sumažinti šį netikrumą ir išlaikyti kaimo vietovių ir regionų gyvybingumą, taip pat prisidėti prie aplinkos tvarumo, šiame reglamente turėtų būti numatytas tolesnis dabartinės 2014–2020 m. BŽŪP sistemos (toliau – dabartinė BŽŪP sistema) taisyklių taikymas ir nenutrūkstamas išmokų ūkininkams ir kitiems paramos gavėjams teikimas, taip užtikrinant nuspėjamumą ir stabilumą pereinamuoju laikotarpiu 2021 m. ir 2022 m. (toliau – pereinamasis laikotarpis), kol bus pradėta taikyti naujoji teisinė sistema, apimanti laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. (toliau – naujoji teisinė sistema);

⁽¹⁾ OL C 232, 2020 7 14, p. 29.

⁽²⁾ OL C 109, 2020 4 1, p. 1.

⁽³⁾ 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2020 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimas.

- (3) kadangi vis dar reikia užbaigti teisėkūros procedūrą dėl Komisijos pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl BŽŪP po 2020 m., o valstybės narės vis dar turi parengti BŽŪP strateginius planus ir reikia konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais, dabartinė BŽŪP sistema turėtų būti toliau taikoma papildomą dvejų metų laikotarpį. Pereinamojo laikotarpio tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas paramos gavėjams sklandžiai pereiti į naują programavimo laikotarpį ir numatyti galimybę atsižvelgti į 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikatą dėl Europos žaliajo kurso (toliau – Europos žaliasis kursas);
- (4) siekiant užtikrinti, kad 2021 m. ir 2022 m. ūkininkai ir kiti paramos gavėjai galėtų gauti Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramą, Sąjunga turėtų toliau teikti tokią paramą pereinamuoju laikotarpiu pagal dabartinės BŽŪP sistemos sąlygas. Dabartinė BŽŪP sistema buvo nustatyta visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentais (ES) Nr. 1303/2013 ⁽⁴⁾, (ES) Nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾, (ES) Nr. 1306/2013 ⁽⁶⁾, (ES) Nr. 1307/2013 ⁽⁷⁾ ir (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁸⁾;
- (5) šiuo reglamentu valstybėms narėms turėtų būti suteikta pakankamai laiko parengti savo atitinkamus BŽŪP strateginius planus, taip pat sudarytos palankesnės sąlygos sukurti administracines struktūras, kurios būtinos norint sėkmingai įgyvendinti naująją teisinę sistemą, visų pirma suteikiant galimybę padidinti techninę pagalbą. Visi BŽŪP strateginiai planai turėtų būti parengti taip, kad galėtų įsigaliooti pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, siekiant, jog ūkininkavimo sektoriui būtų užtikrintas labai reikalingas stabilumas ir tikrumas;
- (6) atsižvelgiant į tai, kad Sąjunga turėtų toliau remti kaimo plėtrą visu pereinamuoju laikotarpiu, valstybės narės turėtų turėti galimybę savo prateštas kaimo plėtros programas finansuoti iš atitinkamų 2021 m. ir 2022 m. biudžeto asignavimų. Prateštomis programomis turėtų būti užtikrinta bent tokia pati bendra EŽŪFKP įnašo dalis, kuri skirta Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 59 straipsnio 6 dalyje nurodytoms priemonėms, atsižvelgiant į Europos žaliajame kurse nustatytus naujus užmojus;
- (7) Reglamente (ES) Nr. 1303/2013 nustatomos bendros taisyklės, taikomos EŽŪFKP ir kitiems fondams, veikiantiems pagal bendrą sistemą. Tas reglamentas turėtų būti toliau taikomas 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu ir 2021 bei 2022 programavimo metais EŽŪFKP lėšomis remiamoms programoms;
- (8) Reglamente (ES) Nr. 1303/2013 nustatyti įgyvendinimo ataskaitų, metinių peržiūrų posėdžių, *ex post* vertinimų ir apibendrinamųjų ataskaitų, išlaidų tinkamumo finansuoti ir išsipareigojimų panaikinimo, taip pat biudžetinių išsipareigojimų terminai taikomi tik 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu. Tie terminai turėtų būti pritaikyti siekiant atsižvelgti į tai, kad pratešta laikotarpio, per kurį turėtų būti įgyvendinamos su EŽŪFKP parama susijusios programos, trukmė;

⁽⁴⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

⁽⁶⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

⁽⁷⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

⁽⁸⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

- (9) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1310/2013 ⁽⁹⁾ ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) Nr. 807/2014 ⁽¹⁰⁾ nustatyta, kad išlaidos, susijusios su tam tikrais ilgalaikiais išpareigojimais, prisiimtais remiantis tam tikrais reglamentais, pagal kuriuos parama kaimo plėtrai buvo teikiama prieš pradedant taikyti Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013, 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu tam tikromis sąlygomis turėtų būti toliau padengiamos EŽŪFKP lėšomis. Be to, tos išlaidos atitinkamų teisinių išpareigojimų galiojimo laikotarpiu tomis pačiomis sąlygomis toliau turėtų būti tinkamos finansuoti 2021 ir 2022 programavimo metais. Dėl teisinio aiškumo ir tikrumo taip pat turėtų būti paaiškinta, kad teisiniams išpareigojimams, prisiimtiems pagal ankstesnes priemones, atitinkančias Reglamente (ES) Nr. 1305/2013 nustatytas priemones, kurioms taikoma integruota administravimo ir kontrolės sistema, turėtų būti taikoma ta integruota administravimo ir kontrolės sistema ir kad su tais teisiniais išpareigojimais susijusios išmokos turėtų būti išmokėtos laikotarpiu nuo gruodžio 1 d. iki kitų kalendorinių metų birželio 30 d.;
- (10) EŽŪFKP lėšomis turėtų būti galima padengti gebėjimų stiprinimo ir parengiamųjų veiksmų, kuriais remiamas bendruomenės inicijuotos vietos plėtros strategijų rengimas ir būsimas įgyvendinimas pagal naująją teisinę sistemą, išlaidas;
- (11) 2015 m. paskirstydamos teises į išmokas arba perskaičiuodamos teises į išmokas valstybių narių, išlaikančių esamas teises į išmokas pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013, kai kurios valstybės narės padarė klaidų nustatydamos teisių į išmokas skaičių arba vertę. Daugelis šių klaidų (net jei jos buvo padarytos tik vieno ūkininko atžvilgiu) turi įtakos visų ūkininkų ir visų metų teisių į išmokas vertei. Kai kurios valstybės narės padarė klaidų ir po 2015 m., paskirstydamos teises į išmokas iš rezervo, pavyzdžiui, apskaičiuodamos vidutinę vertę. Tokiems reikalavimų nesilaikymo atvejams paprastai taikoma finansinė pataisa, kol atitinkama valstybė narė imasi taisomųjų priemonių. Atsižvelgiant į laikotarpį, praėjusį nuo pirmojo paskirstymo, valstybių narių pastangas nustatyti ir, kai aktualu, ištaisyti teisių į išmokas klaidas, taip pat siekiant teisinio aiškumo, nuo tam tikros dienos teisių į išmokas skaičius ir vertę turėtų būti laikomi teisėtais ir tvarkingais;
- (12) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalį valstybėms narėms buvo suteikta galimybė skiriant teises į išmokas taikyti sumažinimo koeficientą reikalavimus atitinkantiems hektarams, kurie apima daugiamečius žolynus, esančius vietovėse, kuriose esama sudėtingų klimato sąlygų. Alpių ganyklos dažnai tvarkomos kolektyviai, todėl plotai skirstomi kasmet ir dėl to atitinkamų valstybių narių ūkininkai susiduria su dideliu netikrumu. Paaiškėjo, kad šios sistemos įgyvendinimas yra ypač sudėtingas, visų pirma kiek tai susiję su tikslia atitinkamų plotų apibrėžtimi. Kadangi teisių į išmokas vertė plotuose, kuriuose sumažinimo koeficientas netaikomas, priklauso nuo teisių į išmokas sumos nustatytuose plotuose, šis netikrumas vėliau paveikia visus ūkininkus atitinkamose valstybėse narėse. Siekiant stabilizuoti tose valstybėse narėse šiuo metu taikomą sistemą ir kuo anksčiau užtikrinti teisinį tikrumą visiems ūkininkams atitinkamose valstybėse narėse, atitinkamos valstybės narės turėtų galėti laikyti visų anksčiau nei 2020 m. sausio 1 d. visiems ūkininkams skirtų teisių į išmokas vertę ir skaičių teisėtais ir tvarkingais. Tų teisių į išmokas vertę, nedarant poveikio jokioms teisių gynimo priemonėms, kuriomis gali naudotis atskiri paramos gavėjai, turėtų būti 2019 kalendorinių metų vertė, galiojanti 2019 m. gruodžio 31 d.;
- (13) teisių į išmokas patvirtinimas nereiškia, kad siekiant užtikrinti Sąjungos biudžeto apsaugą nuo reikalavimų neatitinkančių išlaidų valstybės narės atleidžiamos nuo atsakomybės pagal EŽŪGF pasidalijamojo valdymo principą. Taigi teisių į išmokas, skirtų ūkininkams anksčiau nei 2021 m. sausio 1 d. arba, išimties tvarka, anksčiau nei 2020 m. sausio 1 d., patvirtinimas neturėtų daryti poveikio Komisijos įgaliojimams priimti sprendimus, nurodytus

⁽⁹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1310/2013, kuriuo nustatomos tam tikros pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl paramos kaimo plėtrai iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 nuostatos dėl išteklių ir jų skirstymo 2014 m. ir kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1306/2013 ir (ES) Nr. 1308/2013 nuostatos dėl jų taikymo 2014 m. (OL L 347, 2013 12 20, p. 865).

⁽¹⁰⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 807/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, ir nustatomos pereinamojo laikotarpio nuostatos (OL L 227, 2014 7 31, p. 1).

Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 52 straipsnyje, susijusius su neteisėtai išmokėtomis sumomis, skirtomis bet kuriems kalendoriniams metams iki 2020 m. imtinai arba, išimties tvarka, iki 2019 m. imtinai, dėl klaidų, susijusių su tų teisių į išmokas skaičiumi arba verte;

- (14) atsižvelgiant į tai, kad BŽŪP naujoji teisinė sistema dar nepriimta, turėtų būti aiškiai įvardinta, kad turėtų būti nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės, reglamentuojančios perėjimą nuo dabartinių paramos, teikiamos daugiamečiu pagrindu, sistemų prie naujosios teisinės sistemos;
- (15) kad nebūtų didelio išsipareigojimų perkėlimo iš dabartinio kaimo plėtros programavimo laikotarpio į BŽŪP strateginius planus, naujų daugiamečių išsipareigojimų, susijusių su agrarinės aplinkosaugos ir klimato sritimi, ekologiniu ūkininkavimu ir gyvūnų gerove, trukmė paprastai turėtų būti ne ilgesnė kaip treji metai. Nuo 2022 m. dabartiniai išsipareigojimai turėtų būti pratęsti ne ilgiau kaip vieniems metams;
- (16) Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 31 straipsnio 5 dalyje numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės, kuriomis siekiama palengvinti laipsnišką išmokų panaikinimą vietovėse, kurios dėl naujų ribų nustatymo kriterijų taikymo nebebūtų laikomos vietovėmis, kuriose esama gamtinių kliūčių. Tokios išmokos turėjo būti mokamos iki 2020 m. ir ne ilgiau kaip ketverius metus. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/2393 ⁽¹⁾ pradinis tokių vietovių naujų ribų nustatymo terminas pratęstas iki 2019 m. Valstybių narių, nustačiusių ribų nustatymą 2018 m. ir 2019 m., ūkininkų atžvilgiu išmokų laipsniško panaikinimo laikotarpis negalėjo pasiekti maksimalaus ketverių metų laikotarpio. Siekiant tęsti laipsnišką išmokų panaikinimą, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama toliau jas mokėti 2021 m. ir 2022 m., kai taikytina. Siekiant užtikrinti tinkamą išmokų už hektarą lygį pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 31 straipsnio 5 dalį, 2021 m. ir 2022 m. turėtų būti nustatytas 25 EUR už hektarą išmokos dydis;
- (17) kadangi dėl klimato kaitos ir padidėjusio kainų svyravimo ūkininkai susiduria su vis didesne ekonomine rizika ir rizika aplinkai, Reglamente (ES) Nr. 1305/2013 numatyta rizikos valdymo priemonė, skirta padėti ūkininkams mažinti šią riziką. Ta priemonė apima finansinius įnašus į savitarpio pagalbos fondus ir pajamų stabilizavimo priemonę. Siekiant užtikrinti, kad ūkininkams visoje Sąjungoje būtų taikomos vienodos sąlygos, nebūtų iškraipoma konkurencija ir būtų vykdomi tarptautiniai Sąjungos išsipareigojimai, paramos skyrimui pagal tą priemonę buvo numatytos specialios sąlygos. Siekiant toliau skatinti tos priemonės naudojimą visų sektorių ūkininkų atžvilgiu, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė sumažinti 30 % ribą, pagal kurią ūkininkams skiriama kompensacija už produkcijos ar pajamų sumažėjimą, taikomą atitinkamai priemonei, tačiau ją sumažinant iki ne mažiau kaip 20 %;
- (18) COVID-19 protrūkio poveikis ūkininkams ir kaimo verslams – beprecedentis. Valstybėse narėse taikomų didelių judėjimo apribojimų pratęsimas, taip pat privalomas parduotuvių, lauko prekyviečių, restoranų ir kitų apgyvendinimo ir maitinimo įstaigų uždarymas lėmė ekonominį sukrėtimą žemės ūkio sektoriuje ir kaimo bendruomenėse ir sukėlė likvidumo ir grynųjų pinigų srautų problemų ūkininkams ir smulkiems verslams, užsiimantiems žemės ūkio produktų perdirbimu, rinkodara arba plėtojimu. Siekiant reaguoti į dėl COVID-19 protrūkio kilusios krizės poveikį, Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 39b straipsnyje nurodytos priemonės taikymo trukmė turėtų būti pratęsta, kad būtų išspręstos likvidumo problemos, dėl kurių kyla pavojus ūkininkavimo veiklos ir žemės ūkio produktų perdirbimu, rinkodara arba plėtojimu užsiimančių smulkių verslų veiklos tęstinumui. Pama tai priemonei turėtų būti finansuojama iki 2 % iš EŽŪFKP lėšų, skirtų valstybėms narėms 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu;

⁽¹⁾ 2017 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2393, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, ir (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos (OL L 350, 2017 12 29, p. 15).

- (19) siekiant išvengti padėties, kai bendruomenės inicijuotai vietos plėtrai skirtos lėšos 2021 ir 2022 programavimo metais yra nepanaudojamos, valstybės narės, kurios naudojasi galimybe tiesioginėms išmokoms skirtas sumas perkelti prie kaimo plėtrai skirtų sumų, turėtų turėti galimybę taikyti 5 %, o Kroatijos atveju – 2,5 %, mažiausią sumą, skiriamą bendruomenės inicijuotai vietos plėtrai, tik EŽŪFKP įnašui, skiriamam iki 2022 m. gruodžio 31 d. pratęstai kaimo plėtros programai ir apskaičiuotam prieš perkeliant tiesioginėms išmokoms skirtas sumas;
- (20) pagal Tarybos reglamentą (ES) 2020/2094⁽¹²⁾ kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė (toliau – EURI) atsigavimui po COVID-19 krizės paremti (toliau – EURI reglamentas), 2021 ir 2022 metams turėtų būti skirta papildomų išteklių COVID-19 krizės poveikiui ir jos pasekmėms Sąjungos žemės ūkio sektoriui ir kaimo vietovėms šalinti;
- (21) atsižvelgiant į precedento neturinčius iššūkius, su kuriais dėl COVID-19 krizės susiduria Sąjungos žemės ūkio sektorius ir kaimo vietovės, pagal EURI teikiami papildomi išteklių turėtų būti naudojami priemonėms pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 finansuoti, sudarant sąlygas atspariam, tvariam ir skaitmeniniam ekonomikos gaivinimui, atsižvelgiant į Sąjungos aplinkos ir klimato srities išipareigojimų tikslus ir naujus užmojus, išdėstytus Europos žaliajame kurse;
- (22) todėl valstybės narės neturėtų mažinti esamų kaimo plėtros programų užmojų aplinkos srityje. Jos turėtų užtikrinti tokią pat papildomų išteklių bendrą dalį, kokią savo kaimo plėtros programose jos rezervavo aplinkai ir klimatui ypač naudingoms priemonėms iš EŽŪFKP įnašo („reikalavimų nemažinimo principas“). Be to, bent 37 % pagal EURI numatytų papildomų išteklių turėtų būti skirta priemonėms, kurios yra ypač naudingos aplinkai ir klimatui, taip pat gyvūnų gerovei ir iniciatyvai „LEADER“. O bent 55 % tų papildomų išteklių turėtų būti skirta priemonėms, kuriomis skatinama ekonominė ir socialinė plėtra kaimo vietovėse, t. y. investicijoms į materialųjį turtą, ūkių ir verslo plėtrą, paramai pagrindinėms paslaugoms bei kaimų atnaujinimui kaimo vietovėse ir bendradarbiavimui;
- (23) tuo atveju, jei valstybės narės negali kitu būdu laikytis reikalavimų nemažinimo principo, joms turėtų būti suteikta galimybė nukrypti nuo pareigos skirti bent 55 % pagal EURI gaunamų papildomų išteklių priemonėms, kuriomis remiama ekonominė ir socialinė plėtra kaimo vietovėse, ir, pageidautina, kad jos remtų priemones, kurios yra ypač naudingos aplinkai ir klimatui. Tačiau, siekiant suteikti valstybėms narėms pakankamai lankstumo, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę nukrypti nuo reikalavimų nemažinimo principo tų papildomų išteklių atžvilgiu tiek, kiek tai būtina siekiant įvykdyti tą 55 % pareigą;
- (24) papildomiems ištekliams pagal EURI taikomos konkrečios sąlygos. Todėl tie papildomi išteklių turėtų būti programuojami ir stebimi atskirai nuo Sąjungos paramos kaimo plėtrai, kartu, kaip įprasta, taikant Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 nustatytas taisykles. Tačiau, tie papildomi išteklių turėtų būti naudojami pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 ir to reglamento kontekste turėtų būti laikomi sumomis, kuriomis finansuojamos EŽŪFKP priemonės. Vadinasi, turėtų būti taikomos Reglamente (ES) Nr. 1305/2013 nustatytos taisyklės, įskaitant kaimo plėtros programų pakeitimų taisykles, Reglamente (ES) Nr. 1306/2013 nustatytos taisyklės, įskaitant automatinio išipareigojimų panaikinimo taisykles, ir Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatytos taisyklės, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip;
- (25) siekiant užtikrinti tinkamą papildomų išteklių, teikiamų pagal EURI, svorto poveikį, turėtų būti nustatyta konkreti didžiausia bendro Sąjungos finansavimo dalis, taip pat didesnis paramos lygis investicijoms, kuriomis prisidedama prie atsparaus, tvaraus ir skaitmeninio ekonomikos gaivinimo, ir parama jaunesiems ūkininkams;
- (26) kad pereinamuoju laikotarpiu būtų užtikrintas tęstinumas, 2021 m. ir 2022 m. turėtų būti išlaikytas žemės ūkio sektoriaus krizių rezervas. Į tą rezervą turėtų būti įtraukta atitinkama rezervo suma 2021 ir 2022 metams;
- (27) kalbant apie išankstinio finansavimo iš EŽŪFKP tvarką, turėtų būti aiškiai nurodyta, kad nei pratęsus pagal šį reglamentą EŽŪFKP remiamų programų galiojimą iki 2022 m. gruodžio 31 d., nei suteikus papildomų išteklių pagal EURI reglamentą, atitinkamoms programoms neturėtų būti suteiktas papildomas išankstinis finansavimas;

⁽¹²⁾ 2020 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentas (ES) 2020/2094, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė atsigavimui po COVID-19 krizės paremti (OL L 433, 2020 12 22, p. 23).

- (28) šiuo metu Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 11 straipsnyje numatyta valstybių narių pareiga pranešti tik apie pagal tą straipsnį priimtus jų sprendimus ir visas numatomas gauti lėšas sumažinus konkrečiais kalendoriniais metais ūkininkui skirtinų tiesioginių išmokų sumos dalį, viršijančią 150 000 EUR, 2015–2020 metais. Siekiant užtikrinti dabartinės sistemos tęstinumą, valstybės narės taip pat turėtų pranešti apie pagal tą straipsnį priimtus savo sprendimus ir visas numatomas gauti lėšas sumažinus išmokas 2021 ir 2022 kalendoriniais metais;
- (29) remdamosi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 14 straipsniu valstybės narės gali atlikti 2014–2020 kalendoriniais metais tiesioginėms išmokoms ir kaimo plėtrai skirtų lėšų tarpusavio perkėlimus. Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės galėtų laikytis savo strategijos, turėtų būti galima lanksčiai tarp ramsčių perkelti ir 2021 kalendoriniams metams (2022 finansiniams metams) bei 2022 kalendoriniams metams (2023 finansiniams metams) skirtas lėšas;
- (30) kad Komisija galėtų nustatyti biudžeto viršutinės ribas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 22 straipsnio 1 dalį, 36 straipsnio 4 dalį, 42 straipsnio 2 dalį, 49 straipsnio 2 dalį, 51 straipsnio 4 dalį ir 53 straipsnio 7 dalį, būtina, kad valstybės narės apie savo sprendimus dėl 2021 kalendorinių metų finansinių asignavimų pagal kiekvieną sistemą praneštų ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o dėl 2022 kalendorinių metų – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d.;
- (31) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 22 straipsnio 5 dalyje numatytas linijinis teisių į išmokas vertės koregavimas, jei vienu metų bazinės išmokos sistemos viršutinė riba skiriasi nuo ankstesniais metais nustatytos viršutinės ribos dėl valstybių narių priimtų tam tikrų sprendimų, darančių poveikį bazinės išmokos sistemos viršutinei ribai. To reglamento II priedo, susijusio su nacionalinėmis viršutinėmis ribomis, pratęsimas po 2020 kalendorinių metų ir nuo tos datos galimi kasmetiniai pokyčiai gali daryti poveikį bazinės išmokos sistemos viršutinei ribai. Todėl, kad valstybės narės galėtų laikytis to reglamento 22 straipsnio 4 dalyje nustatyto įpareigojimo, kad bendra visų teisių į išmokas ir rezervų vertės suma būtų lygi bazinės išmokos sistemos viršutinei ribai, tikslinga nustatyti, kad linijinis koregavimas būtų pritaikytas prie to reglamento II priedo pratęsimo arba jo pakeitimų pereinamuoju laikotarpiu. Be to, siekiant valstybėms narėms suteikti daugiau lankstumo, tikslinga leisti joms pritaikyti teisių į išmokas arba rezervo vertę, galimai taikant skirtingus koregavimo koeficientus;
- (32) pagal dabartinę teisinę sistemą valstybės narės 2014 m. pranešė apie savo sprendimus iki 2020 kalendorinių metų, susijusius su bazinės išmokos sistemos metinių nacionalinių viršutinių ribų paskirstymu tarp regionų, ir apie galimus metinius laipsniškus pakeitimus Reglamentu (ES) Nr. 1307/2013 nustatytu laikotarpiu. Būtina, kad valstybės narės taip pat praneštų apie šiuos sprendimus, susijusius su 2021 ir 2022 kalendoriniais metais;
- (33) vidaus konvergencijos mechanizmas – pagrindinis procesas, kuriuo siekiama teisingiau paskirstyti tiesioginę paramą ūkininkų pajamoms. Pavienius didelius skirtumus, grindžiamus istoriškai susiklosčiusiais referenciniais išmokų dydžiais, vis sunkiau pagrįsti. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 pagrindinį vidaus konvergencijos modelį nuo 2015 m. nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis valstybės narės taiko visoms teisėms į išmokas vienodą fiksuotąją normą. Tačiau siekiant užtikrinti, kad perėjimas prie vienodos vertės būtų sklandesnis, buvo nustatyta nukrypti leidžianti nuostata, kuria remdamosi valstybės narės nuo 2015 m. iki 2019 m. galėjo diferencijuoti teisių į išmokas vertes taikydamos dalinę konvergenciją (vadinamąjį tunelio modelį). Kai kurios valstybės narės ta nukrypti leidžiančia nuostata pasinaudojo. Kad būtų toliau tęsiamas procesas siekiant teisingesnio tiesioginių išmokų paskirstymo, valstybės narės turėtų galėti tęsti artėjimą prie nacionalinio arba regioninio vidurkio po 2019 m., užuot taikiusios vienodą fiksuotąją normą arba išlaikiusios 2019 m. teisių į išmokas vertės lygį. Todėl ta galimybė valstybėms narėms turėtų būti taikoma nuo 2021 m. sausio 1 d. Valstybės narės turėtų kasmet Komisijai pranešti apie savo sprendimą dėl kitų metų;
- (34) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 nuostatos dėl visų teisių į išmokas koregavimo, kurios yra iš dalies keičiamos šiuo reglamentu, turėtų būti taikomos atgaline data nuo 2020 m. sausio 1 d, kad būtų aišku, jog po 2019 m. valstybės narės galėjo suvienodinti savo teises į išmokas;
- (35) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnyje numatyta, kad iš rezervo paskirtų teisių į išmokas vertė kasmet laipsniškai keičiama atsižvelgiant į to reglamento II priede nustatytų nacionalinių viršutinių ribų metinius etapus pagal daugiamečio rezervo valdymo principą. Tos taisyklės turėtų būti pritaikytos, kad būtų galima iš dalies pakeisti visų skirtų teisių į išmokas ir rezervo vertę, kad ji būtų pakoreguota pagal II priede nurodytos sumos dvejų metų pokytį. Valstybėse narėse, nuspėndusiose toliau taikyti vidaus konvergenciją, ta vidaus konvergencija yra įgyvendinama kasmet. Paskirstymo metais turi būti nustatyta tik einamųjų 2020, 2021 ir 2022 kalendorinių metų

teisių į išmokas vertė. Teisių į išmokas, kurios bus skiriamos iš rezervo konkrečiais metais, vieneto vertė turėtų būti apskaičiuojama atlikus galimą rezervo koregavimą pagal to reglamento 22 straipsnio 5 dalį. Visais vėlesniais metais teisių į išmokas, kurios skiriamos iš rezervo, vertė turėtų būti pritaikoma pagal to reglamento 22 straipsnio 5 dalį;

- (36) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 36 straipsnyje numatytas vienkartinės išmokos už plotus sistemos taikymas iki 2020 m. gruodžio 31 d. Tikslinga leisti pratęsti vienkartinės išmokos už plotus sistemos taikymą 2021 ir 2022 metais;
- (37) atsižvelgiant į tai, kad šiame reglamente išdėstytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 II priedo pakeitimas įsigalios per vėlai, kad valstybės narės galėtų laikytis pirminio termino dėl tam tikrų su pranešimais susijusių pareigų 2020 m., būtina atidėti terminą, iki kurio valstybės narės turi priimti sprendimą pirmą kartą įvesti persikirstymo išmoką nuo 2021 m. arba 2022 m. ir pranešti apie šį sprendimą Komisijai. Tikslinga nustatyti šį terminą taip, kad jis būtų toks pat kaip sprendimų, susijusių su lankstumu tarp ramsčių, priėmimo terminas;
- (38) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 37 straipsnį valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus sistemą, gali nuspręsti skirti pereinamojo laikotarpio nacionalinę pagalbą 2015–2020 m. laikotarpiu, kad būtų išvengta staigaus ir didelio paramos sumažėjimo tuose sektoriuose, kuriems iki 2014 m. buvo skiriama pereinamojo laikotarpio nacionalinė pagalba. Siekiant užtikrinti, kad pereinamuoju laikotarpiu tokia pagalba ir toliau atliktų vaidmenį remiant ūkininkų pajamas tuose konkrečiuose sektoriuose, reikėtų nustatyti nuostatą, kad ta pagalba būtų toliau teikiama laikantis tų pačių sąlygų ir apribojimų, kaip 2015–2020 m. laikotarpiu;
- (39) dėl teisinio tikrumo turėtų būti paaiškinta, kad Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 41 ir 42 straipsniais valstybėms narėms leidžiama kasmet peržiūrėti savo sprendimus dėl persikirstymo išmokos. Peržiūros terminas, taikytinas 2021 m. ir 2022 m. turėtų būti nustatytas taip, kad jis būtų toks pat kaip sprendimų, susijusių su lankstumu tarp ramsčių, priėmimo terminas;
- (40) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 10 dalimi Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais valstybėms narėms leidžiama nuspręsti, kad savanoriška susietoji parama gali būti toliau mokama iki 2020 m. remiantis gamybos vienetais, kuriems tokia parama buvo teikiama praėjusiu ataskaitiniu laikotarpiu. Tais įgaliojimais siekiama užtikrinti kuo didesnę Sąjungos sistemų, skirtų sektoriams, kuriuose gali būti patiriamas struktūrinis rinkos disbalansas, suderinamumą. Todėl tikslinga pratęsti tuos įgaliojimus, kad jie taip pat apimtų 2021 ir 2022 metus;
- (41) atsižvelgiant į tai, kad šiame reglamente išdėstytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 II priedo pakeitimas įsigalios per vėlai, kad valstybės narės galėtų laikytis pirminio termino dėl tam tikrų su pranešimais susijusių pareigų 2020 m., būtina atidėti terminą, iki kurio valstybės narės turi priimti sprendimą pirmą kartą įvesti savanorišką susietąją paramą nuo 2021 m. arba 2022 m. ir pranešti apie tą sprendimą Komisijai. Tikslinga nustatyti šį terminą taip, kad jis būtų toks pat kaip sprendimų, susijusių su lankstumu tarp ramsčių, priėmimo terminas. Lygiai taip pat valstybių narių sprendimų toliau teikti ar nutraukti savanorišką susietąją paramą 2021 ir 2022 metais priėmimo terminas ir pranešimo apie tą sprendimą Komisijai terminas turėtų būti atidėti iki tos pačios datos;
- (42) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 54 straipsnyje nustatyti valstybių narių pranešimų, susijusių su savanoriška susietąja parama, elementai. Tikslinga paaiškinti, kad tie pranešimai dėl 2021 ir 2022 kalendorinių metų turėtų apimti nacionalinės viršutinės ribos procentinę dalį, naudojamą tai paramai 2021 ir 2022 metais finansuoti;
- (43) Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 nustatomos bendro žemės ūkio rinkų organizavimo taisyklės ir į jį įtrauktos tam tikros pagalbos sistemos. Komisijos pasiūlymuose dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl BŽŪP po 2020 m. numatyta, kad tos pagalbos sistemos turi būti įtrauktos į būsimus valstybių narių BŽŪP strateginius planus. Siekiant užtikrinti sklandų tų pagalbos sistemų integravimą į būsimą BŽŪP, turėtų būti nustatytos taisyklės dėl kiekvienos iš tų pagalbos sistemų trukmės tuo atveju, kai pereinamuoju laikotarpiu jų taikymas turės būti pratęstas. Todėl, kiek tai susiję su pagalbos sistema, taikoma alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje, dabartinės darbo programos, parengtos laikotarpiui nuo 2018 m. balandžio 1 d. iki 2021 m. kovo 31 d., turėtų būti tęsiamos naujomis darbo programomis laikotarpiui nuo 2021 m. balandžio 1 d. iki 2022 m. gruodžio 31 d. Esamos veiklos programos vaisių ir daržovių sektoriuje, kurių maksimalios – penkerių metų – trukmės laikotarpis dar nesibaigė, gali būti pratęstos tik iki 2022 m. gruodžio 31 d. Naujos veiklos programos vaisių ir daržovių sektoriuje turėtų būti tvirtinamos ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui. Esamos nacionalinės bitininkystės sektoriaus programos, parengtos laikotarpiui nuo 2019 m. rugpjūčio 1 d. iki 2022 m. liepos 31 d., turėtų būti pratęstos iki 2022 m. gruodžio 31 d.;

- (44) dėl COVID-19 pandemijos sukeltos krizės vynuogių augintojai, turintys leidimus sodinti naujus vynuogius arba atsodinti vynuogius, kurių galiojimas baigiasi 2020 m., paskutiniiais jų galiojimo metais iš esmės negalėjo pasinaudoti šiais leidimais taip, kaip buvo planuojama. Siekiant išvengti tų leidimų praradimo ir sumažinti riziką, kad pablogės sąlygos, kuriomis turėtų būti vykdomas sodinimas, būtina leisti pratęsti leidimų sodinti naujus vynuogius arba atsodinti vynuogius, kurių galiojimas baigiasi 2020 m., galiojimą. Todėl visi leidimai sodinti naujus vynuogius arba atsodinti vynuogius, kurių galiojimas baigiasi 2020 m., turėtų būti pratęsti iki 2021 m. gruodžio 31 d. Be to, atsižvelgiant į rinkos perspektyvų pokyčius, leidimų sodinti, kurių galiojimas baigiasi 2020 m., turėtojai turėtų turėti galimybę nepasinaudoti savo leidimais netaikant jiems administracinių nuobaudų;
- (45) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostata dėl leidimų sodinti naujus vynuogius ar juos atsodinti, kurių galiojimas baigiasi 2020 m., iš dalies pakeista šiuo reglamentu, dėl COVID-19 pandemijos sukeltų sutrikimų ir sunkumų, susijusių su tų leidimų sodinti naudojimu, turėtų būti taikoma atgaline data nuo 2020 m. sausio 1 d.;
- (46) 2013 m. buvo nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo ankstesnės vynuogių sodinimo teisių tvarkos prie naujos leidimų sodinti sistemos, visų pirma siekiant išvengti pernelyg didelio sodinimo atvejų skaičiaus prieš pradėdant taikyti tą naują sistemą. Vėliausias prašymų sodinimo teises pakeisti leidimais pateikimo terminas baigiasi 2020 m. gruodžio 31 d. Tačiau leidimais turi naudotis pats pareiškėjas – jų negalima parduoti, kaip buvo ankstesnių sodinimo teisių atveju. Be to, gali būti reikalaujama, kad pareiškėjai turėtų atitinkamą vynuogynų plotą, ir dėl to gali susidaryti padėtis, kai sodinimo teisių turėtojai dar nesugebėjo įsigyti atitinkamų vynuogynų plotų, kad galėtų pasinaudoti leidimais, kuriais būtų pakeistos jų sodinimo teisės. Dėl didelio COVID-19 pandemijos ekonominio poveikio vyno sektoriui vynuogių augintojams yra iškilę grynųjų pinigų srauto problemų, taip pat susidarė netikrumas dėl būsimos vyno paklausos. Sodinimo teises vis dar turintys vynuogių augintojai neturėtų būti verčiami priimti sprendimą, ar jie pageidauja pakeisti savo sodinimo teises leidimais, kol susiduria su ypatingais sunkumais dėl COVID-19 pandemijos sukeltos krizės, ypač atsižvelgiant į tai, kad jiems būtų taikoma administracinė nuobauda, jeigu jie nepasinaudotų savo leidimais sodinti, kuriais būtų pakeistos sodinimo teisės. Todėl toms valstybėms narėms, kurios leido vynuogių augintojams pateikti prašymus pakeisti sodinimo teises iki 2020 m. gruodžio 31 d., turėtų būti suteikta galimybė pratęsti tokių prašymų pateikimo terminą iki 2022 m. gruodžio 31 d. Taigi vėliausia tokių pakeistų leidimų galiojimo data turėtų būti pritaikyta ir jie turėtų galioti iki 2025 m. gruodžio 31 d.;
- (47) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 214a straipsniu Suomijai buvo leista nacionalinę pagalbą Pietų Suomijoje tam tikromis sąlygomis teikti iki 2020 m., jei tam pritaria Komisija. Siekiant užtikrinti tos pagalbos išmokų mokėjimo tęstinumą pereinamuoju laikotarpiu, tą nacionalinę pagalbą ir toliau turi būti leidžiama teikti tomis pačiomis sąlygomis ir išmokant tokias pačias sumas kaip 2020 m.;
- (48) siekiant pagerinti alyvuogių aliejaus rinkos veikimą, valstybės narės turėtų turėti galimybę nuspręsti dėl pasiūlai reguliuoti skirtų prekybos taisyklių įgyvendinimo. Tačiau tokie sprendimai neturėtų apimti veiklos, kuri galėtų iškraipyti konkurenciją;
- (49) pastarojo meto įvykiai parodė, ūkininkai patiria vis didesnę pajamų nepastovumo riziką, iš dalies dėl rinkos poveikio ir iš dalies dėl ekstremalių meteorologinių reiškinių bei dažnų sanitarinių bei fitosanitarinių krizių, darančių poveikį Sąjungos gyvulininkystės ir žemdirbystės sektorių turtui. Siekiant sušvelninti pajamų nepastovumo poveikį raginant ūkininkus sėkmingais metais taupyti, kad būtų lengviau prastais metais, valstybės pagalbos taisyklės neturėtų būti taikomos toms nacionalinėms mokestinėms priemonėms, pagal kurias ūkininkams taikomo pajamų mokesčio bazė skaičiuojama remiantis daugiamečiu laikotarpiu;
- (50) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. numatyti, kad būtų toliau taikomos dabartinės BŽŪP sistemos taisyklės ir nenutrūkstamai teikiamos išmokos ūkininkams ir kitiems paramos gavėjams, taip užtikrinant nuspėjamumą ir stabilumą pereinamuoju laikotarpiu, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo apimties ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (51) šiam reglamentui taikomos Europos Parlamento ir Tarybos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 322 straipsnį priimtos horizontaliosios finansinės taisyklės. Tos taisyklės yra nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) 2018/1046 ⁽¹³⁾ ir jomis visų pirma nustatoma biudžeto sudarymo ir vykdymo naudojant dotacijas, viešuosius pirkimus, apdovanojimus ir taikant netiesioginio vykdymo metodą tvarka ir numatoma finansų pareigūnų atsakomybės kontrolė. Pagal SESV 322 straipsnį priimtose taisyklėse taip pat nustatyta bendra Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų sistema;
- (52) todėl reglamentai (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1307/2013 ir (ES) Nr. 1308/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (53) siekiant užtikrinti, kad papildomi ištekliai, teikiami pagal EURI reglamentą, būtų prieinami nuo 2021 m. sausio 1 d., šio reglamento nuostatos dėl paramos pagal EURI turėtų būti taikomos atgaline data nuo tos dienos;
- (54) atsižvelgiant į neatidėliotiną poreikį žemės ūkio sektoriui užtikrinti teisinį tikrumą esamomis aplinkybėmis, šis reglamentas turėtų įsigaliooti skubos tvarka kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

I SKYRIUS

Tam tikrų laikotarpių, nustatytų reglamentais (ES) Nr. 1303/2013 ir (ES) Nr. 1310/2013, pratęsimas ir tolesnis Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 taikymas 2021 ir 2022 programavimo metais

1 straipsnis

Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai lėšomis remiamų programų laikotarpio trukmės pratęsimas

1. Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis remiamų programų laikotarpis nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d., nustatytas Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 26 straipsnio 1 dalyje, pratęsiamas iki 2022 m. gruodžio 31 d.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas EŽŪFKP lėšomis remiamų programų laikotarpio trukmės pratęsimas nedaro poveikio būtinumui pateikti prašymą iš dalies pakeisti kaimo plėtros programas pereinamuoju laikotarpiu, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 11 straipsnio a punkte. Tokiu pakeitimu užtikrinama, kad to reglamento 59 straipsnio 6 dalyje nurodytoms priemonėms būtų skirta bent tokia pati bendra EŽŪFKP indėlio dalis.

2 straipsnis

Tolesnis Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 taikymas programoms, remiamoms EŽŪFKP lėšomis

1. Reglamentas (ES) Nr. 1303/2013 toliau taikomas programoms, kurios remiamos EŽŪFKP lėšomis 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu ir *pratęstos* pagal šio reglamento 1 straipsnį.
2. Programų, kurios pratęstos pagal šio reglamento 1 straipsnį, atveju nuorodos į laikotarpius arba terminus, pateiktos Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 50 straipsnio 1 dalyje, 51 straipsnio 1 dalyje, 57 straipsnio 2 dalyje, 65 straipsnio 2 ir 4 dalyse ir 76 straipsnio pirmoje pastraipoje, pratęsiamos dvejais metais.

⁽¹³⁾ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

3. Programų, kurios pratęstos pagal šio reglamento 1 straipsnį, atveju valstybės narės iš dalies pakeičia savo galutines reikšmes, nustatytas pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 II priede nustatytą veiklos peržiūros planą, kad nustatytų 2025 m. galutines reikšmes. Tų programų atveju nuorodos į 2023 m. galutines reikšmes, nustatytas įgyvendinimo aktuose, priimtuose pagal Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 22 straipsnio 7 dalį arba Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 8 straipsnio 3 dalį, 67 straipsnį, 75 straipsnio 5 dalį ar 76 straipsnio 1 dalį, laikomos nuorodomis į 2025 m. galutines reikšmes.

4. Galutinė data, iki kurios Komisija turi parengti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 57 straipsnio 4 dalyje numatytą apibendrinamąją ataskaitą, kurioje pateikiamos pagrindinės EŽŪFKP *ex post* vertinimų išvados, yra 2027 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

Tam tikrų išlaidų rūšių tinkamumas finansuoti pereinamuoju laikotarpiu

Nedarant poveikio šio reglamento 2 straipsnio 2 daliai, Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 65 straipsnio 2 daliai ir Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 38 straipsniui, Reglamento (ES) Nr. 1310/2013 3 straipsnio 1 dalyje ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 16 straipsnyje nurodytos išlaidos yra tinkamos finansuoti skiriant EŽŪFKP įnašą iš lėšų, skirtų 2021 m. ir 2022 m. finansuoti EŽŪFKP lėšomis remiamas programas, kurios buvo pratęstos pagal šio reglamento 1 straipsnį, laikantis toliau išvardytų sąlygų:

- a) tokios išlaidos numatytos atitinkamoje metų, kuriuos apima pereinamasis laikotarpis, kaimo plėtros programoje;
- b) taikomas atitinkamos priemonės pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 EŽŪFKP įnašo lygis, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 1310/2013 I priede ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 I priede;
- c) Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 67 straipsnio 2 dalyje nurodyta sistema taikoma teisiniams įsipareigojimams, prisiimtiems pagal priemones, kurios atitinka pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 21 straipsnio 1 dalies a ir b punktus ir 28–31, 33, 34 ir 40 straipsnius teikiamą paramą ir kurių atitinkami veiksmai yra aiškiai nurodyti; ir
- d) išmokos, skiriamos šio straipsnio c punkte nurodytiems teisiniams įsipareigojimams vykdyti, išmokamos per Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 75 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

II SKYRIUS

Būsimų bendruomenės inicijuotos vietos plėtros strategijų rengimas 2021 ir 2022 programavimo metais

4 straipsnis

Bendruomenės inicijuota vietos plėtra

Pagal programas, kurios pratęstos pagal šio reglamento 1 straipsnį, EŽŪFKP lėšomis galima padengti gebėjimų stiprinimo ir parengiamųjų veiksmų, kuriais remiamas bendruomenės inicijuotos vietos plėtros strategijų rengimas ir būsimas įgyvendinimas pagal naująją teisinę sistemą, išlaidas.

III SKYRIUS

Teisės į išmokas, susijusias su tiesioginėmis išmokomis ūkininkams

5 straipsnis

Galutinės teisės į išmokas

1. Teisės į išmokas, skirtos ūkininkams anksčiau nei 2020 m. sausio 1 d., laikomos teisėtomis ir tvarkingomis nuo 2021 m. sausio 1 d. Tų teisėtomis ir tvarkingomis laikomų teisių į išmokas vertė yra 2020 kalendorinių metų vertė, galiojanti 2020 m. gruodžio 31 d.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybė narė, pasinaudojusi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalyje numatyta galimybe, gali, kartu atsižvelgdama į teisėtus ūkininkų lūkesčius, nuspręsti, kad visos anksčiau nei 2020 m. sausio 1 d. suteiktos teisės į išmokas nuo tos datos būtų laikomos teisėtomis ir tvarkingomis. Tokiu atveju tų teisėtomis ir tvarkingomis laikomų teisių į išmokas vertė yra 2019 kalendorinių metų vertė, galiojanti 2019 m. gruodžio 31 d.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos nedarant poveikio atitinkamoms Sąjungos teisės nuostatomis, visų pirma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 22 straipsnio 5 daliai ir 25 straipsnio 12 daliai, dėl teisių į išmokas vertės 2020 ir vėlesniais kalendoriniais metais.
4. 1 ir 2 dalys netaikomos teisėms į išmokas, skirtoms ūkininkams pagal neteisingais faktais pagrįstas paraiškas, išskyrus atvejus, kai yra pagrindo manyti, kad ūkininkas negalėjo aptikti klaidos.
5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys nedaro poveikio Komisijos įgaliojimams priimti sprendimus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 52 straipsnyje, dėl išlaidų, patirtų dėl išmokų, skirtų už ne vėlesnius kaip 2020 kalendorinius metus, šiuos metus įskaitant, kai taikoma šio straipsnio 1 dalis, arba ne vėlesnius kaip 2019 kalendorinius metus, šiuos metus įskaitant, kai taikoma šio straipsnio 2 dalis.

IV SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su kaimo plėtra

6 straipsnis

Išlaidų, patirtų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013, ir tam tikrų rūšių išlaidų, patirtų pagal reglamentus (EB) Nr. 1698/2005 ir (EB) Nr. 1257/1999, tinkamumas finansuoti

Su teisiniais išsipareigojimais paramos gavėjams susijusios išlaidos, patirtos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013, ir tam tikrų rūšių išlaidos, patirtos pagal Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1698/2005⁽¹⁴⁾ ir (EB) Nr. 1257/1999⁽¹⁵⁾, gali būti tinkamos finansuoti EŽŪFKP lėšomis 2023–2027 m. laikotarpiu nuo 2023 m. sausio 1 d., laikantis sąlygų, kurios turės būti nustatytos pagal 2023–2027 m. taikytiną BŽŪP teisinę sistemą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PAKEITIMAI

7 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. 8 straipsnio 1 dalies h punktas iš dalies keičiamas taip:
 - a) i papunktis pakeičiamas taip:

„i) lentelė, kurioje pagal šio reglamento 58 straipsnio 4 dalį ir 58a straipsnio 2 dalį nustatomas bendras kiekvieniems metams planuojamas EŽŪFKP įnašas. Toje lentelėje atskirai nurodomi papildomi ištekliai, kaip nurodyta šio reglamento 58a straipsnio 2 dalyje. Kai taikytina, toje lentelėje taip pat atskirai nurodoma, kokią

⁽¹⁴⁾ 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).

⁽¹⁵⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiantis bei panaikinantį tam tikrus reglamentus (OL L 160, 1999 6 26, p. 80).

bendro EŽŪFKP įnašo dalį sudaro asignavimai mažiau išsivysčiusiems regionams ir lėšos, pervestos į EŽŪFKP taikant Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 7 straipsnio 2 dalį. Planuojamas metinis EŽŪFKP įnašas turi būti suderinamas su daugiamete finansine programa“;

b) ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) lentelė, kurioje nurodytas kiekvienai priemonei, kiekvienam veiksmo tipui, kuriam taikomas konkretus EŽŪFKP įnašo lygis, 37 straipsnio 1 dalyje ir 39a straipsnyje nurodytam veiksmo tipui, 38 straipsnio 3 dalyje ir 39 straipsnio 1 dalyje nurodytam veiksmo tipui, kai valstybė narė taiko mažesnę kaip 30 % procentinę dalį, ir techninei pagalbai numatomas bendras Sąjungos įnašas ir taikomas EŽŪFKP įnašo lygis. Kai taikytina, toje lentelėje atskirai nurodomas EŽŪFKP įnašo mažiau išsivysčiusiems regionams ir kitiems regionams lygis“;

2. 28 straipsnio 5 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Dėl naujų išsipareigojimų, kurie turi būti prisiimti nuo 2021 m., valstybės narės savo kaimo plėtros programose nustato trumpesnį laikotarpį – nuo vieno iki trejų metų.

Jei valstybės narės numato metinį išsipareigojimų pratęsimą pasibaigus pradiniam laikotarpiui pagal pirmą pastraipą, nuo 2022 m. pratęsimas negali viršyti vieno metų.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, dėl naujų išsipareigojimų, kurie turi būti prisiimti 2021 m. ir 2022 m., valstybės narės gali savo kaimo plėtros programose nustatyti ilgesnį nei trejų metų laikotarpį, remdamosi išsipareigojimų pobūdžiu ir siekiamais aplinkos bei su klimatu susijusiais tikslais.“;

3. 29 straipsnio 3 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Dėl naujų išsipareigojimų, kurie turi būti prisiimti nuo 2021 m., valstybės narės savo kaimo plėtros programose nustato trumpesnį laikotarpį – nuo vieno iki trejų metų.

Jei valstybės narės numato kasmet pratęsti ekologinio ūkininkavimo išlaikymą pasibaigus pradiniam laikotarpiui pagal pirmą pastraipą, nuo 2022 m. pratęsimas neturi viršyti vieno metų.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, dėl naujų išsipareigojimų, kurie turi būti prisiimti 2021 m. ir 2022 m., kai teikiama parama perėjimui prie ekologinio ūkininkavimo, valstybės narės gali savo kaimo plėtros programose nustatyti ilgesnį nei trejų metų laikotarpį.“;

4. 31 straipsnio 5 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„2021 m. ir 2022 m. dėl programų, kurios buvo pratęstos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/2220 * 1 straipsnį, kai valstybės narės ketverių metų neviršijančiu laikotarpiu iki 2020 m. neskyrė proporcingai mažinamų išmokų, tos valstybės narės gali nuspręsti toliau mokėti tas išmokas iki 2022 m. pabaigos, bet iš viso ne ilgiau kaip ketverius metus. Tokiu atveju 2021 ir 2022 metais išmokos neturi viršyti 25 EUR už hektarą.

* 2020 m. gruodžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/2220, kuriuo nustatomos tam tikros pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl 2021 m. ir 2022 m. paramos iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) ir Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF), ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013, kiek tai susiję su 2021 m. ir 2022 m. ištekliais ir taikymu, ir Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kiek tai susiję su 2021 m. ir 2022 m. ištekliais ir tokios paramos skirstymu (OL L 437, 2020 12 28, p.1).“;

5. 33 straipsnio 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Dėl naujų išsipareigojimų, kurie turi būti prisiimti nuo 2021 m., valstybės narės savo kaimo plėtros programose nustato trumpesnį laikotarpį – nuo vieno iki trejų metų.

Jei valstybės narės numato metinį išsipareigojimų atnaujinimą pasibaigus pradiniam laikotarpiui pagal antrą pastraipą, nuo 2022 m. atnaujinimas neturi viršyti vieno metų.

Nukrypstant nuo trečios pastraipos, dėl naujų išpareigojimų, kurie turi būti prisiimti 2021 m. ir 2022 m., valstybės narės gali savo kaimo plėtros programose nustatyti ilgesnį nei trejų metų laikotarpį, remdamosi išpareigojimų pobūdžiu ir siekiama nauda gyvūnų gerovei.“;

6. 38 straipsnio 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Parama pagal 36 straipsnio 1 dalies b punktą skiriama tik siekiant kompensuoti nuostolius, patirtus dėl pavojingų klimato reiškinių, gyvūnų ar augalų ligos, kenkėjų antpuolio arba dėl priemonių, patvirtintų pagal Direktyvą 2000/29/EB siekiant išnaikinti augalų ligą ar kenkėjus arba sustabdyti jų plitimą arba apriboti su aplinka susijusio įvykio padarinius, dėl ko buvo sunaikinta daugiau kaip 30 % ūkininko vidutinės metinės praėjusių trejų metų laikotarpio produkcijos arba vidutinės trejų metų produkcijos per praėjusį penkerių metų laikotarpį, neįskaitant didžiausios ir mažiausios vertės. Metinei ūkininko produkcijai apskaičiuoti gali būti naudojami indeksai. Tokiu apskaičiavimo metodu sudaromos galimybės nustatyti faktinius atskiro ūkininko nuostolius atitinkamais metais. Valstybės narės gali nuspręsti sumažinti tą 30 % procentinę dalį, tačiau iki ne mažiau kaip 20 %.“;

7. 39 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Parama pagal 36 straipsnio 1 dalies c punktą skiriama tik tuo atveju, jei pajamų sumažėjimas viršija 30 % atskiro ūkininko vidutinių metinių pajamų praėjusiu trejų metų laikotarpiu arba vidutinių trejų metų pajamų praėjusiu penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant didžiausios ir mažiausios vertės. 36 straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pajamos yra pajamų, kurias ūkininkas gauna iš rinkos, įskaitant bet kokios formos viešąją paramą, suma, atskaičius gamybos sąnaudas. Iš tarpusavio pagalbos fondo ūkininkams mokamomis išmokomis kompensuojama mažiau kaip 70 % pajamų, prarastų tais metais, kuriais gamintojas įgyja teisę gauti šią pagalbą. Per metus ūkininko prarastoms pajamoms apskaičiuoti gali būti naudojami indeksai. Valstybės narės gali nuspręsti sumažinti tą 30 % procentinę dalį, tačiau iki ne mažiau kaip 20 %.“;

8. 39b straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Parama teikiama išmokant vienkartinę išmoką, kuri turi būti sumokėta ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d., remiantis kompetentingos institucijos ne vėliau kaip 2021 m. birželio 30 d. patvirtintomis paramos paraiškėmis. Vėliau Komisija kompensuoja išlaidas atsižvelgdama į biudžeto asignavimus ir turimas lėšas. Išmokos dydis gali būti diferencijuojamas pagal paramos gavėjų kategorijas, remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais.“;

9. 42 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Be užduočių, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 34 straipsnyje ir Reglamento (ES) 2020/2220 4 straipsnyje, vietos veiklos grupės gali atlikti ir papildomas užduotis, kurias joms perduoda vadovaujančioji institucija ir (arba) mokėjimo agentūra.“;

10. 51 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės, kurioms skirta šio reglamento I priede nustatyta bendra Sąjungos paramos kaimo plėtrai 2014–2020 m. suma yra mažesnė nei 1 800 mln. EUR, gali, po savo programų pratęsimo pagal Reglamento (ES) 2020/2220 1 straipsnį, nuspręsti 5 % kiekvienos kaimo plėtros programos bendros sumos skirti Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 59 straipsnyje nurodytoms užduotims vykdyti.“;

11. 58 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nedarant poveikio 5, 6 ir 7 dalims, bendra Sąjungos paramos kaimo plėtrai pagal šį reglamentą skiriama suma laikotarpiui nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2022 m. gruodžio 31 d. yra ne didesnė kaip 26 896 831 880 EUR dabartinėmis kainomis pagal 2021–2027 m. daugiametę finansinę programą.“;

b) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Siekiant atsižvelgti į pokyčius, susijusius su šio straipsnio 4 dalyje nurodytu metiniu paskirstymu, įskaitant šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytus pervedimus ir pervedimus, kuriuos reikia atlikti dėl Reglamento (ES) 2020/2220 1 straipsnio taikymo, atlikti techninius koregavimus nekeičiant bendrų asignavimų arba atsižvelgti į visus kitus pakeitimus, numatytus teisėkūros procedūra priimame akte po šio reglamento priėmimo, Komisijai pagal šio

reglamento 83 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad būtų peržiūrėtos šio reglamento I priede nustatytos viršutinės ribos.“;

12. įterpiamas šis straipsnis:

„58a straipsnis

Sąjungos žemės ūkio sektoriaus ir kaimo vietovių atsigavimui skirti ištekliai

1. Tarybos reglamento (ES) 2020/2094 (EURI reglamentas) *1 straipsnio 2 dalies g punktas įgyvendinamas pagal šį straipsnį taikant priemones, atitinkančias finansavimo iš EŽŪFKP reikalavimus ir kuriomis siekiama mažinti COVID-19 krizės poveikį, iš to reglamento 2 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje nurodytos sumos skiriant 8 070 486 840 EUR sumą dabartinėmis kainomis, atsižvelgiant į to reglamento 3 straipsnio 3, 4 ir 8 dalis.

Ta 8 070 486 840 EUR suma dabartinėmis kainomis sudaro išorės asignuotąsias pajamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ** 21 straipsnio 5 dalį.

Ji suteikiama kaip papildomi ištekliai biudžetiniams išpareigojimams pagal EŽŪFKP 2021 ir 2022 metams, šalia šio reglamento 58 straipsnyje nustatytų bendrųjų išteklių, tokiu būdu:

- 2021 m. 2 387 718 000 EUR,
- 2022 m. 5 682 768 840 EUR.

Šio reglamento ir reglamentų (ES) Nr. 1306/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013 tikslais tie papildomi ištekliai laikomi sumomis, kuriomis finansuojamos priemonės pagal EŽŪFKP. Jie laikomi bendros Sąjungos paramos kaimo plėtrai sumos dalimi, kaip nurodyta šio reglamento 58 straipsnio 1 dalyje, prie kurios jos pridedamos, kai daroma nuoroda į bendrą Sąjungos paramos kaimo plėtrai sumą. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 14 straipsnis netaikomas šioje dalyje ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems papildomiems ištekliais.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų papildomų išteklių paskirstymas pagal kiekvieną valstybę narę, atėmus šio straipsnio 7 dalyje nurodytą sumą, yra išdėstytas Ia priede.

3. Šio reglamento 59 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytos bendro kaimo plėtros programai skiriamo EŽŪFKP įnašo procentinės ribos netaikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems papildomiems ištekliais. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad bent tokia pati bendra EŽŪFKP įnašo dalis, įskaitant šio straipsnio 2 dalyje nurodytus papildomus išteklis, kiekvienoje kaimo plėtros programoje būtų rezervuota šio reglamento 59 straipsnio 6 dalyje nurodytoms priemonėms, laikantis Reglamento (ES) 2020/2220 1 straipsnio 2 dalies.

4. Ne mažiau kaip 37 % papildomų išteklių, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, kiekvienoje kaimo plėtros programoje rezervuojama 33 straipsnyje ir 59 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytoms priemonėms, visų pirma:

- a) ekologiniam ūkininkavimui;
- b) klimato kaitos švelninimui ir prisitaikymui prie jos, įskaitant žemės ūkio sektoriuje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimą;
- c) dirvožemio apsaugai, įskaitant dirvožemio derlingumo didinimą anglies dioksido sekvestracijos būdu;
- d) vandens naudojimo ir vandentvarkos, įskaitant vandens taupymą, gerinimui;
- e) biologinei įvairovei palankių buveinių kūrimui, išsaugojimui ir atkūrimui;
- f) pesticidų ir antimikrobinių medžiagų naudojimo rizikos ir poveikio mažinimui;
- g) gyvūnų gerovei;
- h) LEADER bendradarbiavimo veiklai.

5. Ne mažiau kaip 55 % papildomų išteklių, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, kiekvienoje kaimo plėtros programoje rezervuojama 17, 19, 20 ir 35 straipsniuose nurodytoms priemonėms su sąlyga, kad kaimo plėtros programose numatytas tokių priemonių naudojimas skatintų ekonominę ir socialinę kaimo vietovių plėtrą ir padėtų užtikrinti atsparų, tvarų ir skaitmeninį ekonomikos gaivinimą, atitinkantį, *inter alia*, žemės ūkio, aplinkos ir klimato tikslus, kurių siekiama pagal šį reglamentą, visų pirma susijusius su:

- a) trumpomis tiekimo grandinėmis ir vietos rinkomis;
- b) efektyviu išteklių naudojimu, įskaitant tikslųjį ir pažangųjį ūkininkavimą, inovacijas, gamybos mechanizmų ir įrangos skaitmeninimą ir modernizavimą;
- c) darbo saugos sąlygomis;
- d) atsinaujinančiąja energija, žiedine ir bioekonomika;
- e) prieiga prie aukštos kokybės IRT kaimo vietovėse.

Skirstydamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytus papildomus išteklius, valstybės narės gali nuspręsti nukrypti nuo šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytos procentinės ribos tiek, kiek tai būtina siekiant laikytis Reglamento (ES) 2020/2220 1 straipsnio 2 dalyje nustatyto reikalavimų nemažinimo principo. Tačiau valstybės narės vietoj to gali nuspręsti nukrypti nuo to reikalavimų nemažinimo principo tiek, kiek tai būtina siekiant laikytis šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytos procentinės ribos.

6. Valstybių narių iniciatyva iki 4 % visų šio straipsnio 2 dalyje nurodytų papildomų išteklių pagal 51 straipsnio 2 dalį gali būti skiriama techninei pagalbai įgyvendinant kaimo plėtros programas. Toms valstybėms narėms, kurioms taikoma 51 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa, ta procentinė riba gali būti 5 %.

7. Iki 0,25 % visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų papildomų išteklių pagal 51 straipsnio 1 dalį gali būti skiriama techninei pagalbai.

8. Biudžetiniai įsipareigojimai, susiję su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais papildomais ištekliais, kiekvienoje kaimo plėtros programoje vykdomi atskirai nuo 58 straipsnio 4 dalyje nurodyto paskirstymo.

9. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems visiems papildomiems ištekliams netaikomi Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 20, 21 ir 22 straipsniai.

* 2020 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentas (ES) 2020/2094, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė atsigavimui po COVID-19 krizės paremti (OL L 433, 2020 12 22, p. 23).

** 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).“;

13. 59 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalyje įterpiamas šis punktas:

„ea) 100 % veiksams, finansuojamiems iš papildomų išteklių, nurodytų 58a straipsnio 1 dalyje. Valstybės narės gali nustatyti bendrą konkretų EŽŪFKP įnašo lygį, taikytiną visiems šiems veiksams;“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Ne mažiau kaip 5 %, o Kroatijos atveju – 2,5 %, viso kaimo plėtros programai skirto EŽŪFKP įnašo skiriama LEADER iniciatyvai ir bendruomenės inicijuotai vietos plėtrai, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2020/2220 4 straipsnyje.

Kai valstybės narės pasinaudoja Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 14 straipsnio 1 dalies šeštoje arba septintoje pastraipoje numatyta galimybe, šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytos procentinės dalys taikomos bendram kaimo plėtros programai skiriamam EŽŪFKP įnašui be papildomos paramos, skiriamos pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 14 straipsnio 1 dalies šesťą arba septintą pastraipą.“;

c) 6a dalis pakeičiama taip:

„6a) Pagal 39b straipsnyje nurodytą priemonę teikiama EŽŪFKP parama neviršija 2 % viso 2014–2020 m. kaimo plėtros programai skirto EŽŪFKP įnašo, kaip numatyta I priedo pirmoje dalyje.“;

14. 75 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ne vėliau kaip 2016 m. birželio 30 d., o po to – kasmet iki birželio 30 d. imtinai iki 2026 m. valstybė narė pateikia Komisijai kaimo plėtros programos metinę įgyvendinimo ataskaitą už praėjusius kalendorinius metus. 2016 m. pateikta ataskaita apima 2014 ir 2015 kalendorinius metus.“;

15. 78 straipsnis pakeičiamas taip:

„2026 m. valstybės narės parengia kiekvienos kaimo plėtros programos *ex post* vertinimo ataskaitą. Ta ataskaita Komisijai pateikiama ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 31 d.“;

16. I priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento I priedo nuostatas;

17. įterpiamas naujas IA priedas, kaip išdėstyta šio reglamento II priede;

18. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 17 straipsnio 3 dalies („Investicijos į materialųjį turtą“) ketvirta skiltis iš dalies keičiama taip:

i) 6 eilutė pakeičiama taip:

„Reikalavimus atitinkančių investicijų kituose regionuose sumos

Pirmiau nurodyti paramos lygiai gali būti padidinti papildomai ne daugiau kaip 35 procentiniais punktais, jei veiksmas, kuriais prisidedama prie atsparaus, tvaraus ir skaitmeninio ekonomikos gaivinimo, finansuojami iš 58a straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų, su sąlyga, kad tokia parama neviršija 75 %, ir papildomai 20 procentinių punktų su sąlyga, kad didžiausia kompleksinė parama neviršija 90 %, kai parama skiriama:

- jauniems ūkininkams, kaip apibrėžta šiame reglamente, arba tiems jauniems ūkininkams, kurie jau įsikūrė penkerių metų laikotarpiu iki paraiškos paramai gauti pateikimo,
- kolektyvinėms investicijoms ir integruotiems projektams, įskaitant susijusius su gamintojų organizacijų susijungimu;
- vietovėms, kuriose esama gamtinių kliūčių ir kitų specifinių kliūčių, kaip nurodyta 32 straipsnyje;
- veiksams, remiamiems įgyvendinant EIP;
- investicijoms, susijusioms su veiksmais pagal 28 ir 29 straipsnius“;

ii) 11 eilutė pakeičiama taip:

„Reikalavimus atitinkančių investicijų kituose regionuose sumos

Pirmiau nurodyti paramos lygiai gali būti padidinti papildomai ne daugiau kaip 35 procentiniais punktais, jei veiksmas, kuriais prisidedama prie atsparaus, tvaraus ir skaitmeninio ekonomikos gaivinimo, finansuojami iš 58a straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų, su sąlyga, kad tokia parama neviršija 75 %, ir papildomai 20 procentinių punktų su sąlyga, kad didžiausia kompleksinė parama neviršija 90 %, kai parama skiriama veiksams, remiamiems įgyvendinant EIP, arba veiksams, susijusiems su gamintojų organizacijų susijungimu“;

b) 19 straipsnio 6 dalies („Ūkio ir verslo plėtra“) ketvirtos skilties 1 eilutė pakeičiama taip:

„Vienam jaunajam ūkininkui pagal 19 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį

Ta suma gali būti padidinta ne daugiau kaip 30 000 EUR, jei finansavimo operacijos vykdomos iš 58a straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų.“

8 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. 25 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Ir 2021 m., ir 2022 m. rezervo suma yra 400 mln. EUR (2011 m. kainomis); ji įtraukiama į daugiamečių finansinės programos 3 išlaidų kategoriją, kaip nustatyta Tarybos reglamento (ES) 2020/2093 * [DFP] priede.

* 2020 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) 2020/2093, kuriuo nustatoma 2021–2027 m. daugiamečių finansinė programa (OL L 433, 2020 12 22, p. 11).“;

2. 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

Sąjungos biudžetiniams įsipareigojimams dėl kaimo plėtros programų taikomas Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 76 straipsnis, taip pat, kai taikytina, kartu taikant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/2020/2220 * 2 straipsnio 2 dalį.

* 2020 m. gruodžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/2020/2220, kuriuo nustatomos tam tikros pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl 2021 m. ir 2022 m. paramos iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) ir Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF), ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013, kiek tai susiję su 2021 m. ir 2022 m. ištekliais ir taikymu, ir Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kiek tai susiję su 2021 m. ir 2022 m. ištekliais ir tokios paramos skirstymu (OL L 437, 2020 12 28, p.1).“;

3. 35 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Programoms, kurios pratęstos pagal Reglamento (ES) 2020/2220 1 straipsnį, neskiriamas išankstinis finansavimas, susijęs su 2021 m. ir 2022 m. paskirstymu ar papildomais ištekliais, nurodytais Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 58a straipsnio 1 ir 2 dalyse.“;

4. 36 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pirmos pastraipos b punktas *mutatis mutandis* taikomas papildomiems ištekliams, nurodytiems Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 58a straipsnyje.“;

5. 37 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Gavusi paskutinę metinę kaimo plėtros programos įgyvendinimo pažangos ataskaitą, Komisija, atsižvelgdama į turimus išteklius, išmoka likutį, remdamasi galiojančiu finansiniu planu, paskutinių atitinkamos kaimo plėtros programos vykdymo metų metinėmis finansinėmis ataskaitomis ir atitinkamu sprendimu dėl sąskaitų patvirtinimo. Tos sąskaitos Komisijai pateikiamos ne vėliau kaip per šešis mėnesius po galutinės išlaidų tinkamumo finansuoti dienos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 65 straipsnio 2 dalyje, ir, kai taikytina, kartu taikant Reglamento (ES) 2020/2220 2 straipsnio 2 dalį; jose nurodomos mokėjimo agentūros išlaidos, patirtos iki paskutinės išlaidų tinkamumo finansuoti dienos.“;

6. 38 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Biudžetinių įsipareigojimų dalis, dar nepanaudota paskutinę išlaidų tinkamumo finansuoti dieną, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 65 straipsnio 2 dalyje, ir, kai taikytina, kartu taikant Reglamento (ES) 2020/2220 2 straipsnio 2 dalį, dėl kurios per šešis mėnesius nuo tos dienos nebuvo pateikta išlaidų deklaracija, automatiškai panaikinama.“

9 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1307/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. 11 straipsnio 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Dėl 2021 metų – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o dėl 2022 metų – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie pagal šį straipsnį priimtus sprendimus ir visas sumažinus išmokas numatomas gauti lėšas.“;

2. 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės gali nuspręsti skirti papildomą paramą, 2022 ir 2023 finansiniais metais finansuojamą iš EŽŪFKP, neviršijančią 15 % jų metinių nacionalinių viršutinių ribų 2021 ir 2022 kalendoriniais metais, nustatytų šio reglamento II priede. Todėl atitinkama suma negali būti naudojama tiesioginėms išmokoms skirti. Apie tą sprendimą Komisijai pranešama dėl 2021 kalendorinių metų – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o dėl 2022 kalendorinių metų – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d., ir jame nustatoma pasirinkta procentinė dalis.“;

- b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės, kurios nepriima 1 dalies septintoje pastraipoje nurodyto sprendimo dėl 2022 ir 2023 finansinių metų, gali nuspręsti tiesioginėms išmokoms skirti 15 % neviršijančią sumą, o Bulgarija, Estija, Ispanija, Latvija, Lenkija, Lietuva, Portugalija, Rumunija, Slovakija, Suomija ir Švedija – 25 % neviršijančią sumą nuo sumos, skirtos paramai, finansuojamai iš EŽŪFKP 2022 finansiniais metais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 ir 2023 finansiniais metais pagal Sąjungos teisės aktus, priimtus po to, kai bus priimtas Tarybos reglamentas (ES) 2020/2093 * [DFP]. Todėl atitinkama suma negali būti naudojama paramai, finansuojamai iš EŽŪFKP. Apie tą sprendimą Komisijai pranešama dėl 2022 finansinių metų – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o dėl 2023 finansinių metų – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d., ir jame nustatoma pasirinkta procentinė dalis.“

* 2020 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) 2020/2093, kuriuo nustatoma 2021–2027 m. daugiametė finansinė programa (OL L 433, 2020 12 22, p. 11).“;

3. 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kiekvienai valstybei narei pagal šio straipsnio 1 dalį apskaičiuota suma gali būti padidinama ne daugiau kaip 3 % II priede nurodytos atitinkamos metinės nacionalinės viršutinės ribos, atėmus sumą, kuri gaunama atitinkamais metais pritaikius 47 straipsnio 1 dalies nuostatas. Jei valstybė narė taiko tokį padidinimą, Komisija atsižvelgia į tą padidinimą nustatydamą bazinės išmokos sistemos metinę nacionalinę viršutinę ribą pagal šio straipsnio 1 dalį. Tuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai apie metines procentines dalis, kuriomis turi būti padidinta pagal šio straipsnio 1 dalį apskaičiuota suma. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d. praneša Komisijai apie metinę procentinę dalį, kuria 2021 ir 2022 kalendoriniams metams turi būti didinama pagal šio straipsnio 1 dalį apskaičiuota suma.“;

- b) 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Jei Komisijos pagal šio straipsnio 1 dalį valstybei narei 2021 ir 2022 kalendoriniams metams nustatyta viršutinė riba skiriasi nuo ankstesniais metais nustatytos viršutinės ribos dėl II priede nustatytos sumos pasikeitimo arba bet kurio tos valstybės narės sprendimo, priimto remiantis šiuo straipsniu, 14 straipsnio 1 arba 2 dalimi, 42 straipsnio 1 dalimi, 49 straipsnio 1 dalimi, 51 straipsnio 1 dalimi arba 53 straipsniu, ta valstybė narė linijiniu būdu sumažina arba padidina visų teisių į išmokas vertę ir (arba) sumažina arba padidina nacionalinį rezervą arba regioninius rezervus siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 4 dalies.“;

4. 23 straipsnio 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės, kurios taiko 1 dalies pirmą pastraipą, apie su 2021 kalendoriniais metais susijusius sprendimus, nurodytus 2 ir 3 dalyse, praneša Komisijai ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o su 2022 kalendoriniais metais susijusius sprendimus – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d.“;

5. 25 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„11. Pritaikiusios 22 straipsnio 5 dalyje nurodytą koregavimą, valstybės narės, kurios pasinaudojo šio straipsnio 4 dalyje nustatyta nukrypti leidžiančia nuostata, gali nuspręsti, kad teisių į išmokas, kurias ūkininkai turėjo 2019 m. gruodžio 31 d. ir kurių vertė yra mažesnė už nacionalinę arba regioninę vieneto vertę 2020 m., apskaičiuotą pagal šios dalies antrą pastraipą, vieneto vertė būtų padidinta iki nacionalinės arba regioninės vieneto vertės 2020 m. Šis padidinimas apskaičiuojamas pagal toliau išvardytas sąlygas:

- a) padidinimo, dėl kurio atitinkama valstybė narė priėmė sprendimą, apskaičiavimo metodas grindžiamas objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais;
- b) siekiant finansuoti padidinimą, sumažinamos visos nuosavybės arba nuomos pagrindais įgytos teisės į išmokas arba jų dalis, kurias ūkininkai turėjo 2019 m. gruodžio 31 d. ir kurių vertė yra didesnė už nacionalinę arba regioninę vieneto vertę 2020 m., apskaičiuotą pagal antrą pastraipą; šis sumažinimas taikomas šių teisių į išmokas vertės ir nacionalinės arba regioninės vieneto vertės 2020 m. skirtumui; šio sumažinimo taikymas grindžiamas objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, į kuriuos gali būti įtrauktas didžiausio sumažinimo nustatymas.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta nacionalinė arba regioninė vieneto vertė 2020 m. apskaičiuojama padalijant bazinės išmokos sistemos nacionalinę arba regioninę viršutinę ribą, nustatytą pagal 22 straipsnio 1 dalį arba 23 straipsnio 2 dalį 2020 m., neįskaitant nacionalinio rezervo arba regioninių rezervų sumos, iš nuosavybės arba nuomos pagrindais įgytų teisių į išmokas, kurias ūkininkai turėjo 2019 m. gruodžio 31 d., skaičiaus.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, valstybės narės, kurios pasinaudojo šio straipsnio 4 dalyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata, gali nuspręsti taikyti tą pačią teisių į išmoką vertę, kuri buvo apskaičiuota pagal tą dalį taikant 22 straipsnio 5 dalyje nurodytą koregavimą.

Valstybės narės laiku informuoja ūkininkus apie jų teisių į išmokas vertę, apskaičiuotą pagal šią dalį.

12. Valstybės narės gali nuspręsti toliau taikyti vidaus konvergenciją 2021 ir 2022 kalendoriniais metais, atitinkamiems metams taikydamos 11 dalį.“;

6. 29 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės praneša Komisijai apie su 2020 ir 2021 kalendoriniais metais susijusius savo sprendimus, nurodytus 25 straipsnio 11 ir 12 dalyse, ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d.

Valstybės narės praneša Komisijai apie su 2022 kalendoriniais metais susijusius savo sprendimus, nurodytus 25 straipsnio 12 dalyje, ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d.“;

7. 30 straipsnio 8 dalis papildoma šia pastraipa:

„Su paskirstymais iš 2021 m. ir 2022 m. nacionalinio rezervo arba regioninių rezervų susijusi nacionalinio rezervo arba regioninių rezervų suma, kuri neturi būti įtraukiama pagal šios dalies antrą pastraipą, koreguojama pagal 22 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą. Šios dalies trečia pastraipa paskirstymams iš 2021 m. ir 2022 m. nacionalinio rezervo arba regioninių rezervų netaikoma.“;

8. 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus sistemą 2020 m., ją toliau taiko po 2020 m. gruodžio 31 d.“;

b) 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kiekvienai valstybei narei pagal šios dalies pirmą pastraipą apskaičiuota suma gali būti padidinama ne daugiau kaip 3 % II priede nurodytos atitinkamos metinės nacionalinės viršutinės ribos, atėmus sumą, kuri gaunama atitinkamais metais pritaikius 47 straipsnio 1 dalies nuostatas. Jei valstybė narė taiko tokį padidinimą, Komisija atsizvelgia į tą padidinimą nustatydama vienkartinės išmokos už plotus sistemos metinę nacionalinę viršutinę ribą pagal šios dalies pirmą pastraipą. Tuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. sausio 31 d. praneša Komisijai

apie metines procentines dalis, kuriomis kiekvienais kalendoriniais metais nuo 2018 m. turi būti padidinta pagal šio straipsnio 1 dalį apskaičiuota suma. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d. praneša Komisijai apie metinę procentinę dalį, kuria 2021 ir 2022 kalendoriniais metais turi būti didinama pagal šio straipsnio 1 dalį apskaičiuota suma.“;

9. 37 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pereinamojo laikotarpio nacionalinę pagalbą 2015–2020 m. laikotarpiu skiriančios valstybės narės gali nuspręsti pereinamojo laikotarpio nacionalinę pagalbą skirti 2021 m. ir 2022 m.“;

b) 4 dalies šešta įtrauka pakeičiama taip:

„— 2020 m., 2021 m. ir 2022 m. – 50 %.“;

10. 41 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės ne vėliau kaip bet kurių konkrečių metų rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti nuo kitų metų skirti metines išmokas ūkininkams, kurie turi teisę į išmoką pagal 1 skyriaus 1, 2, 3 ir 5 skirsniuose nurodytą bazinės išmokos sistemą arba pagal 1 skyriaus 4 skirsnyje nurodytą vienkartinės išmokos už plotus sistemą (perskirstymo išmoka). Valstybės narės gali priimti tokį sprendimą, susijusį su 2021 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o susijusį su 2022 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d. Valstybės narės, kurios jau taiko perskirstymo išmoką, gali peržiūrėti savo sprendimą skirti tokią išmoką arba atskirus sistemos elementus, susijusį su 2021 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o susijusį su 2022 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d.“

Valstybės narės praneša Komisijai apie bet kurį tokį sprendimą ne vėliau kaip atitinkamą pirmoje pastraipoje nurodytą datą.“;

11. 42 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės praneša Komisijai apie pirmoje pastraipoje nurodytą procentinę dalį, susijusią su 2021 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o susijusią su 2022 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d.“;

12. 49 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės, mokančios išmokas pagal 48 straipsnį 2020 kalendoriniais metais, praneša Komisijai apie pirmoje pastraipoje nurodytą procentinę dalį, susijusią 2021 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d., o susijusią su 2022 kalendoriniais metais – ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d.“;

13. 51 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Išmokai jauniems ūkininkams finansuoti valstybės narės naudoja procentinę dalį, kuri negali viršyti 2 % II priede nustatytos metinės nacionalinės viršutinės ribos. Ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. jos praneša Komisijai apie numatomą minėtai išmokai finansuoti reikalingą procentinę dalį. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d. praneša Komisijai apie planuojamas procentines dalis, reikalingas finansuoti tas išmokas 2021 ir 2022 kalendoriniais metais.“;

14. 52 straipsnio 10 dalis pakeičiama taip:

„10. Komisijai pagal 70 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas yra papildomas, kiek tai susiję su priemonėmis, kuriomis siekiama, kad savanoriškos susietosios paramos gavėjai nenukentėtų nuo struktūrinio rinkos disbalanso sektoriuje. Tais deleguotaisiais aktais valstybės narėms gali būti leista nuspręsti, kad tokia parama gali būti toliau mokama iki 2022 m. remiantis gamybos vienetais, kuriems savanoriška susietoji parama buvo teikiama praėjusiu atskaitiniu laikotarpiu.“;

15. 53 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės, netaikančios savanoriškos susietosios paramos iki 2020 m. paraiškų pateikimo metų, gali ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d. priimti sprendimą pagal pirmą pastraipą dėl 2021 kalendorinių metų.“;

b) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės ne vėliau kaip bet kurių konkrečių metų rugpjūčio 1 d. gali peržiūrėti savo sprendimą, priimtą pagal šį skyrių.“

Ne vėliau kaip 2020 m. vasario 8 d. valstybės narės taip pat gali peržiūrėti savo sprendimą, priimtą pagal šį skyrių, neviršydamos to, kas būtina pagal 14 straipsnį priimtam sprendimui dėl lankstaus lėšų pervedimo tarp ramsčių 2020 kalendoriniais metais pakoreguoti.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. vasario 19 d. dėl 2021 kalendorinių metų, ir ne vėliau kaip 2021 m. rugpjūčio 1 d. dėl 2022 kalendorinių metų, nusprendžia dėl savanoriškos susietosios paramos atitinkamais paraiškų teikimo metais tolesnio taikymo arba nutraukimo.

Atlikdamos peržiūrą pagal šios dalies pirmą ir antrą pastraipą, arba pateikdamos pranešimą pagal šios dalies trečią pastraipą, valstybės narės gali nuspręsti nuo kitų metų, o dėl 2020 ir 2021 kalendorinių metų – nuo tų pačių kalendorinių metų:

- a) nekeisti pagal 1, 2 ir 3 dalis nustatytos procentinės dalies, ją padidinti arba sumažinti, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į tose dalyse nustatytus apribojimus, arba nekeisti pagal 4 dalį nustatytos procentinės dalies arba ją sumažinti;
- b) pakeisti paramos teikimo sąlygas;
- c) nustoti teikti paramą pagal šį skyrių.

Valstybės narės praneša Komisijai apie visus sprendimus, susijusius su šios dalies pirma, antra ir trečia pastraipomis, ne vėliau kaip iki tose pastraipose nurodytų atitinkamų terminų. Pranešime apie sprendimą dėl peržiūros pagal šios dalies antrą pastraipą turi būti paaiškintas peržiūros ir sprendimo dėl lankstaus lėšų pervedimo tarp ramsčių 2020 kalendoriniais metais, priimto pagal 14 straipsnį, ryšys.“;

16. 54 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės apie 53 straipsnyje nurodytus sprendimus praneša Komisijai ne vėliau kaip iki tame straipsnyje nurodytų terminų. Išskyrus 53 straipsnio 6 dalies ketvirtos pastraipos c punkte nurodyto sprendimo atveju, pranešime pateikiama informacija apie regionus, kuriems skiriama parama, pasirinktus ūkininkavimo būdus arba sektorius ir teiktinos paramos dydį. Pranešimuose apie 53 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus ir 53 straipsnio 6 dalies trečioje pastraipoje nurodytą sprendimą taip pat nurodoma 53 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos procentinė dalis atitinkamais kalendoriniais metais.“;

17. 58 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Specialiosios išmokos už *medvilnę* už reikalavimus atitinkančio ploto hektarą suma 2020 metams apskaičiuojama 2 dalyje nustatytą derlingumo dydį padauginant iš šių referencinių sumų:

- Bulgarija: 649,45 EUR,
- Graikija: 234,18 EUR,
- Ispanija: 362,15 EUR,
- Portugalija: 228,00 EUR.

Specialiosios išmokos už *medvilnę* už reikalavimus atitinkančio ploto hektarą suma 2021 ir 2022 metams apskaičiuojama 2 dalyje nustatytą derlingumo dydį padauginant iš šių referencinių sumų:

- Bulgarija: 636,13 EUR,
- Graikija: 229,37 EUR,
- Ispanija: 354,73 EUR,
- Portugalija: 223,32 EUR.“;

18. II ir III priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento III priedo nuostatas.

10 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Laikotarpiui nuo 2021 m. balandžio 1 d. parengtos darbo programos baigiasi 2022 m. gruodžio 31 d.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytoms darbo programoms skiriamas finansavimas Sąjungos lėšomis 2020 m. yra:

a) 11 098 000 EUR Graikijai;

b) 576 000 EUR Prancūzijai;

c) 35 991 000 EUR Italijai.

1 dalyje nurodytoms darbo programoms skiriamas finansavimas Sąjungos lėšomis ir 2021 m., ir 2022 m., yra:

a) 10 666 000 EUR Graikijai;

b) 554 000 EUR Prancūzijai;

c) 34 590 000 EUR Italijai.“;

2. 33 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Veiklos programos, kurių pratęsimas atsižvelgiant į pirmoje pastraipoje nurodytą ne ilgesnį kaip penkerių metų trukmės laikotarpį turi būti patvirtintas po 2020 m. gruodžio 29 d., gali būti pratęstos tik iki 2022 m. gruodžio 31 d.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, naujų veiklos programų, kurios patvirtinamos po 2020 m. gruodžio 29 d., trukmė turi būti ne ilgesnė kaip treji metai.“;

3. 55 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, laikotarpiui nuo 2019 m. rugpjūčio 1 d. iki 2022 m. liepos 31 d. parengtos nacionalinės programos pratęsimos iki 2022 m. gruodžio 31 d. Valstybės narės pakeičia savo nacionalines programas, kad būtų atsižvelgta į tą pratęsimą, ir praneša apie pakeistas programas Komisijai, kad ji jas patvirtintų.“;

4. 58 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Sąjungos finansavimas, 2020 m. skiriamas pagalbai 1 dalyje numatytiems gamintojų organizacijoms Vokietijoje, yra 2 277 000 EUR.

Sąjungos finansavimas, skiriamas pagalbai 1 dalyje numatytiems gamintojų organizacijoms Vokietijoje, ir 2021 m., ir 2022 m., yra 2 188 000 EUR.“;

5. 62 straipsnio 3 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, pagal 64 straipsnį ir 66 straipsnio 1 dalį suteiktų leidimų galiojimas, kuris baigiasi 2020 m., yra pratęsimas iki 2021 m. gruodžio 31 d.

Gamintojams, turintiems leidimus pagal šio reglamento 64 straipsnį ir 66 straipsnio 1 dalį, kurių galiojimas baigiasi 2020 m., nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, netaikoma Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 89 straipsnio 4 dalyje nurodyta administracinė nuobauda, jei jie ne vėliau kaip 2021 m. vasario 28 d. praneša kompetentingoms institucijoms, kad jie neketina pasinaudoti savo leidimais ir nenori pasinaudoti jų galiojimo pratęsimu, kaip nurodyta šios dalies antroje pastraipoje.“;

6. 68 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Toks pakeitimas įvykdomas esant prašymui, kurį tie gamintojai turi pateikti anksčiau nei 2015 m. gruodžio 31 d. Valstybės narės gali nuspręsti leisti gamintojams pateikti tokius prašymus dėl teisių pakeitimo leidimais iki 2022 m. gruodžio 31 d.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagal 1 dalį suteiktų leidimų galiojimo laikotarpis yra toks pat kaip ir 1 dalyje nurodytų sodinimo teisių galiojimo laikotarpis. Jei tais leidimais nesinaudojama, jie nustoja galioti ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. arba, jei valstybė narė priima 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą sprendimą, ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d.“;

7. II antraštinės dalies III skyriaus 4 skirsnio pabaigoje įterpiamas šis straipsnis:

„167a straipsnis

Prekybos taisyklės, skirtos bendrosios alyvuogių aliejaus rinkos veikimui gerinti ir stabilizuoti

1. Siekdamas gerinti ir stabilizuoti bendrosios alyvuogių aliejaus (įskaitant alyvuoges, iš kurių jis gaminamas) rinkos veikimą, šiuos produktus gaminančios valstybės narės gali nustatyti pasiūlai reguliuoti skirtas prekybos taisykles.

Tokios taisyklės turi būti proporcingos siekiamo tikslo atžvilgiu ir neturi:

- a) būti susijusios su jokių sandoriu po atitinkamo produkto pateikimo rinkai pirmą kartą;
- b) leisti nustatyti kainų, įskaitant atvejus, kai kainos nustatomos orientaciniais ar rekomendaciniais tikslais;
- c) atimti galimybės naudoti perteklinę produkcijos prekybos metais dalį, kurią įprastai būtų galima naudoti.

2. Ūkio subjektų dėmesys į 1 dalyje nurodytas taisykles atkreipiamas jas visas paskelbiant atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus pagal šį straipsnį priimtus sprendimus.“;

8. 211 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, SESV 107, 108 ir 109 straipsniai netaikomi nacionalinėms fiskalinėms priemonėms, pagal kurias valstybės narės nusprendžia nukrypti nuo bendrųjų mokesčių taisyklių, leisdamos ūkininkams taikomą pajamų mokesčio bazę apskaičiuoti remiantis daugiamečiu laikotarpiu, kad per tam tikrą metų skaičių būtų galima išlyginti mokesčio bazę.“;

9. 214a straipsnis papildomas šia pastraipa:

„2021 m. ir 2022 m. Suomija gali toliau skirti pirmoje pastraipoje nurodytą nacionalinę pagalbą tokiomis pačiomis sąlygomis ir tokiomis pačiomis sumomis, kokias Komisija leido skirti 2020 m.“;

10. VI priedas pakeičiamas šio reglamento IV priede išdėstytu tekstu.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

9 straipsnio 5 punktą (dėl Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 straipsnio 11 dalies) ir 10 straipsnio 5 punktą (dėl Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 62 straipsnio 3 dalies) taikomi nuo 2020 m. sausio 1 d.

Nukrypstant nuo šio straipsnio pirmos pastraipos, 7 straipsnio 12 punktą, 13 punkto a papunktis ir 17 bei 18 punktai įsigalioja EURI reglamento įsigaliojimo dieną. 7 straipsnio 12 punktą, 13 punkto a papunktis ir 17 bei 18 punktai taikomi nuo 2021 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. gruodžio 23 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
D. M. SASSOLI

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. ROTH

I PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 I priedas iš dalies keičiamas taip:

1. pavadinimas pakeičiamas taip:

„**PIRMOJI DALIS. SAJUNGOS PARAMOS KAIMO PLĖTRAI PASKIRSTYMAS (2014–2020 M.)**“;

2. įterpiamas šis pavadinimas ir lentelė:

„**ANTROJI DALIS. SAJUNGOS PARAMOS KAIMO PLĖTRAI PASKIRSTYMAS (2021 M. IR 2022 M.)**

(dabartinėmis kainomis EUR)

	2021 m.	2022 m.
Belgija	101 120 350	82 800 894
Bulgarija	344 590 304	282 162 644
Čekija	316 532 230	259 187 708
Danija	92 734 249	75 934 060
Vokietija	1 334 041 136	1 092 359 738
Estija	107 490 074	88 016 648
Airija	380 590 206	311 640 628
Graikija	680 177 956	556 953 600
Ispanija	1 319 414 366	1 080 382 825
Prancūzija	1 782 336 917	1 459 440 070
Kroatija	363 085 794	297 307 401
Italija	1 648 587 531	1 349 921 375
Kipras	29 029 670	23 770 514
Latvija	143 490 636	117 495 173
Lietuva	238 747 895	195 495 162
Liuksemburgas	15 034 338	12 310 644
Vengrija	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nyderlandai	89 478 781	73 268 369
Austrija	635 078 708	520 024 752
Lenkija	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugalija	660 145 863	540 550 620
Rumunija	1 181 006 852	967 049 892
Slovėnija	134 545 025	110 170 192
Slovakija	316 398 138	259 077 909
Suomija	432 993 097	354 549 956
Švedija	258 769 726	211 889 741
Iš viso ES-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Techninė pagalba	36 969 860	30 272 220
Iš viso	14 787 943 960	12 108 887 920“

II PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 Ia priedas įrašomas taip:

„Ia PRIEDAS

PAPILDOMŲ IŠTEKLIŲ PASKIRSTYMAS PAGAL VALSTYBES NARES, KAIP NURODYTA 58A STRAIPSNYJE
(dabartinėmis kainomis EUR)

	2021	2022
Belgija	14 246 948	33 907 737
Bulgarija	59 744 633	142 192 228
Čekija	54 879 960	130 614 305
Danija	16 078 147	38 265 991
Vokietija	209 940 765	499 659 020
Estija	18 636 494	44 354 855
Airija	56 130 739	133 591 159
Graikija	108 072 886	257 213 470
Ispanija	212 332 550	505 351 469
Prancūzija	256 456 603	610 366 714
Kroatija	59 666 188	142 005 526
Italija	269 404 179	641 181 947
Kipras	3 390 542	8 069 491
Latvija	24 878 226	59 210 178
Lietuva	41 393 810	98 517 267
Liuksemburgas	2 606 635	6 203 790
Vengrija	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nyderlandai	15 513 719	36 922 650
Austrija	101 896 221	242 513 006
Lenkija	279 494 858	665 197 761
Portugalija	104 599 747	248 947 399
Rumunija	204 761 482	487 332 328
Slovėnija	21 684 662	51 609 495
Slovakija	48 286 370	114 921 561
Suomija	61 931 116	147 396 056
Švedija	44 865 170	106 779 104
Iš viso ES-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Techninė pagalba (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Iš viso	2 387 718 000	5 682 768 840“

III PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 II ir III priedai iš dalies keičiami taip:

1. II priedas papildomas šiomis skiltimis:

„2021 m.	2022 m.
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904“

2. III priedas papildomas šiomis skiltimis:

„2021 m.	2022 m.
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021 m.	2022 m.
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9“

IV PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VI priedas pakeičiamas taip:

„VI PRIEDAS

44 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTŲ PARAMOS PROGRAMŲ BIUDŽETO RIBOS

tūkst. EUR atitinkamais biudžetinais metais					
	2014 m.	2015 m.	2016 m.	2017–2020 m.	nuo 2021 m.
Bulgarija	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Čekija	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Vokietija	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Graikija	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Ispanija	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Prancūzija	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Kroatija	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Italija	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Kipras	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Lietuva	45	45	45	45	43
Liuksemburgas	588	—	—	—	—
Vengrija	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Austrija	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugalija	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumunija	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovėnija	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovakija	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Jungtinė Karalystė	120	—	—	—	—“